

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap” előfizetési ára:
Egész évre 1 frt 80 kr.
Fél évre — „ 95 „
Negyed évre — „ 50 „
Egyes szám 4 kr.

A „Magyar Néplap” és „Mezőgazda” előfizetési ára:
Egész évre 3 frt — kr.
Fél évre . 1 „ 50 „
Negyed évre — „ 80 „

Felelős szerkesztő:
LEPSÉNYI MIKLÓS.
Társ-szerkesztő:
NÉMETH GELLÉRT.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, L. ker., Döbrentel-utca 18. sz. — Ide küldendők az előfizetési pénzek, valamint a lapba szánt mindenemű közlemények, hirdetések és esetleges reklamációk.
Egy 5 hasábos hirdetési petsor ára 10 kr.

Értsük meg egymást.

Azt elismeri mindenki, hogy nincs összetartás s ezért vesz a kath. ügy. Hanem azt mondják ám, hogyan legyen összetartás, ha nincs vezető!

Miért nem áll a püspöki kar a kath. ügyek élére?

Helyes!

De hát kinek is álljon élére az a püspöki kar? Hol van az a lelkes kath. párt? Vagy ha párt még nincs, hol az a lelkes kath. közönség, melyet pártba lehessen gyúrni?

Nem állott ki a sikra mindjárt a magyar egyházüldözés első kezdetén

Rozsnyónak félni nem tudó püspöke?

Kitűzte a lobogót lelkesen és bátran!

Megfujta a riadót, oly erőteljesen, hogy visszhangzottak bele Kárpátok bércei!

És valjon hol az a lelkes csapat, mely köréje csoportosult?

Alig merem leírni, hogy Rozsnyón mindeddig még csak egy kath. gyűlést sem sikerült összehozni. Pedig ott lehetne püspököt is elnöknek kapni.

Megszólalt a püspöki kar is.

SADI CARNOT, Franciaország volt elnöke.

S ha többet semmit nem mondott volna azt világosan is félreérthetetlenül kimondotta, hogy a polgári házasság ellenkezik a katolikus vallással, hogy azt kath. embernek megszavazni nem szabad, sőt bűn, engyenlő a hittagadással.

S valjon mi lett az eredmény?

Az, hogy egyik katolikus azt magyarázza, hogy a polgári házasság nem ellenkezik a vallással, azt nem is érinti. — A második elismeri, hogy a kötelező polg. házasság sérti a vallást, de a tetszés szerinti polgári párosodást megszavazza. — A harmadik nagy bölcsen azzal áll elő, hogy előbb magyaroknak kell lenni, azután katolikusnak. Mintha polgári házasság nélkül nem is lennének magyarok. — A negyedik meg elsopánkodik, hogy baj, baj az a polgári házasság, de azért nem vesz el

az egyház. Már ő kénytelen szavazni, mert neki gyerekei vannak, ő nem teheti ki magát a kormány üldözésének. — Sőt volt olyan, aki egyesenesen kimondotta, hogy ellenkezik a vallásos

Szives bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani. Szerk.

meggyőződésével, de ő azért még se mer ellene mondani, nehogy azzal vádolják, hogy nem *szabadelvű*.

Ez azután bámulatós katolikus egyetértés, katolikus összetartás!

Tessék ilyeneket vezetni!

Nem úgy van-e ez, mint az öreg Deák Ferencről beszéltek, hogy a százfélé széthuzó képviselőkre, kik magukat mégis deákpártiaknak nevezték, — így durrantott rájuk: az ördög az urak vezére nem én!

Hol ennek az oka?

Nem ám mintha a katolikusok igen nagy többsége nem szeretné a vallását, de mert elhagyja kabáttatni a fejét üres jelszavakkal, a vallását meg nem ismeri, csak úgy nagyjából. Igen soknak összes vallási tudománya abból áll, amit a kis iskolában a kathekizmusból tanult; azóta nem volt kezében könyv, mely a katolikus elveket magyarázná: prédikációra se szeret járni, mégis mindent jobban akar tudni mint a püspökei.

Azért igen szükségesek a kath. nagygyűlések, mint legujabban Zsolnán, N.-Tapolcsányban és Pozsonyban voltak. Minden megyében kell okvetetlenül ilyeneket rendezni. S aki teheti menjen el, nem bánja meg. Itt a leghitelesebb alakban értesülhet minden katolikus, hogy hogyan állunk? Mi a teendők? Mely elvekért kell küzdenünk? Nem az a fő, hogy mindig új dolgokat halljunk, de addig kell ismételnünk a katolikus igazságokat a katolikusok elnyomatását és jogait, míg az egész világ arról nem beszél, míg az utolsó alvó katolikus is föl nem ébredett és kezét nem fogott.

Püspökeinket és főurainkat pedig a kath. nép nevében kérve kérjük, ne resteljenek elvállalni a kath. gyűlések vezetését. Hisz az se volna baj, ha mindig Eszterházy és Zichy, — Zichy és Eszterházy elnökölnek, de hát mutassuk meg, hogy többen is vagyunk. Százon felül voltak, kik a főrendiházban a polg. házasság ellen szavaztak; ha ott szint vallottak, álljanak a népnek is élére.

Ha így a katolikus nagygyűlések által talpra állítottuk a katolikus közvéleményt, a szervezés már könnyebben fog menni.

Némelyek abban a véleményben vannak, hogy püspökeinknek mégis többet kellene tenniök. Nevezetesen a képviselő választások alkalmával latba kellene vetniök nagy tekintélyöket, s miután ilyen dolog költség nélkül nem megy, nem szabadna megtagadni a katolikus zászlótól az anyagi támogatást sem; természetesen *az embervásár kizárásával*.

Hát én erre csak azt mondom, hogy ha a katolikusok összetartanak, nem tudok képzeln

püspököt, ki még az életét is, nem az erszényét, kockára ne tenné a katolikus ügy mellett. De maga valjon mit tehet?

Azután ne titkoljuk, ne kerülgessük a bajt. Föl kell szabadítanunk püspökeinket a *kormány nyomása alól*.

Tudjuk, a kormány nevezi ki, ő válogatja püspökeinket. Sokszor bizony nem a legtudósabbat, nem a legjámorabbat keresi, hanem a *legkormánypártibbat, legfélénkebbet, legengedélyesebbet*.

Azután ő nevezvén ki őket, követeli tőlük, hogy a kormányt támogassák. Persze, ígér nekik minden jót, amiből semmi se lesz.

A püspökök kinevezési jogát a Pápa a magyar királynak adta, és nem a kormánynak. A kormány ezen jogot csak addig és annyiban gyakorolhatja, ameddig és amennyiben azzal a királyt megbizsa. Ki kell tehát eszközölnünk a királynál, hogy a *katholikus hívek megbizottaira ruházza azon jogot*, melyet most a kormány által gyakorol. Vagyis *meg kell teremtenünk a katolikus autonómiát, a kath. önkormányzatot*, hogy a katolikusok maguk intézkedjenek a maguk dolgaikban és ne a kormány. Mit szólnának a kálvinisták, ha a kormány beleavatkoznék az ő dolgaikba? Hát mi mennyivel vagyunk alábbvalók mint a kálvinisták?

Az autonómia kezébe kell letenni a püspökök kijelelésének jogát. Ennek a rendelkezése alá kell adni a kath. iskolákat és alapítványokat. Ennek őtalma és felügyelete alá kell helyezni az összes kath. egyházi vagyont. Akkor püspökeink szabadok és függetlenek lesznek. Így a kormány nyomása alatt állanak, aki adóztatja és *zsarolja* őket egyre-másra, hogy soknak nem jut oda, ahova legjobban kellene: a katolikus templomok- és iskolákra. A hívek pedig kik nem ismerik a bajt, zugolódnak ellenök.

Egy szó mint száz, autonómia nélkül nem lesz belőlünk semmi. Ez pedig csak úgy lesz meg ha erősen, de erősen összetartunk. Mert a kormány bizony *ekkora hatalmat nem szívesen fog körmei közül kiereszteni*.

Én nem akarom az én gyenge szavamat a püspökök védelmére emelni, nem is szorultak rá, nem is bizott meg velem senki, de a mondó vagyok, ne osztogassunk mi tanácsokat a püspökeinknek, és ami legfőbb, ne bizalmatlankodjunk velök szemben, hanem szedjük össze magunkat mind, s ha a katolikusok résen lesznek és főpásztoraik körül csoportosulnak, a püspökök a szent ügynek áruói nem lesznek és nem lehetnek soha!

Polgártárs.

POLITIKAI HIREK

Körülmetélt rőfögések. Még csak néhány cikket irtunk a magyar néppártól s a pimasz náció máris halálra ijedve kiált tüzet, mintha csak érezné, hogy amint a magyar néppárt napja fölkel, a zsidó gazemberek felett a vészharang megkondul. Ezt jól is érzi, azért hát csak ordítsa tele a világot fájdalommal, mert nagy oka van félni; hisz a becsületesség korszaka következik, melyben a piszkos körmök munkája meg lesz nehezítve. Azt a korszakot akarjuk földeríteni, melyben a pálinkás lebuajok talmud-erkölcsű lelketlen tulajdonosai már nem csálhatják ki a nép szemét, nem forgathatják ki csékely vagyonából, nem fosztogathatják ki még gunyájából is, nem üzhetik ki ősei házából, váltoikkal, uzsoráikkal nem metszhetik nyakát, gazlelkük utálatának áldozataivá nem tehetik őket, nem vetkőzethetik ki a krisztusi erkölcsökből, nem kárhoztathatják még unokáikat is örökös rabszolgaságra s a hajdani jómódu birtokosokat és kigazdákat nem változtathatják zsidó „oreságok“ béreseivé, trágyahordóivá. A magyar néppárt a magyar nép számára akarja biztosítani e hon földjét s annak az Isten átka sújtotta Krisztusgyilkoló nemzetségnek, mely a hírlapok hasábjain csak csalással, rablással, tolvajlással, sikkasztással és egyéb mindennemű gasszággal kapcsolatosan fordul elő, tulajdonosai elé gátot akar emelni. Nem csoda tehát, hogy a zsidók, ezek az újabbkori „minta-magyarok“ halálra vannak rémülve az alakulásban levő magyar néppárttól. Nagyon jól tudják, ha a magyar néppárt erőre kap, akkor a gasszág uralmának vége. Ez pedig rettenetes volna a piszkos nációra nézve! Üvölt azért mint a sebzett vad. No csak hadd üvöltsön. Meg nem ijeszt bennünket, se részvétet nem kelt bennünk. Üldözni fogjuk a gazembereket irgalom nélkül s ha Isten egy kis befolyáshoz juttatja a magyar néppártot, a magyar nép kiaszott testéről le fogjuk tépni a vérszopó piócákat. Tehát csak ordítsatok gazemberek, bögöjtek csalók, fosztogatók és uzsorások; kiáltatok tüzet ti fekélyeslelkű börtöntöltelékek, mert a magyar néppárt eszméje — hála Isten! — terjed, hiveink száma napról-napra növekedik, s máris hatalmas az a tábor, mely lobogónk árnya alatt gyülekezik és reméljük, hogy eljön rövidesen az az idő, melyben azok is, kik még haboznak, inognak s bizalmatlankodnak, be fogják látni, hogy egyedül a magyar néppárt programja mentheti meg a zsidó gazlelkűség körülmetélt fufangjától a népet, a hazát, mely napról-napra vész, pusztul s nagyobb arányokban jut Ábrahám koreslelkű fattyainak piszkos kezére. A becsületes embernek semmi oka sincs félni a magyar néppárttól, legyen bár katolikus, kálmínista vagy zsidó. Sőt örülnie kell, hogy az elhagyatott néposztálynak is akadt végre pártfogója. Hanem kimondjuk nyíltan, hogy a gazembereknek igenis nagy okuk van e pártot rettegteni. Értjük tehát, ha rémülve orditoznak. No csak ordítsanak, legalább megismerjük a gazokat, a magyar nép ellenségeit. Minél jobban remegnek ők, annál lelkesebben kiáltjuk mi: *Éljen a magyar néppárt!*

A zurányi kerület képviselőjét Schwarz Gyulát egyetemi tanárrá szándékozik a kormány kinevezni, de itt is épp az a bökkenő, ami Uj-Verbászon, hogy a kerület elvész a kormányra nézve; mert a szokás szerint a kinevezés után Schwarznak kerületéről le kell mondani s új választásnak vetni alá magát, csak hogy má-

sodszor ha nádmézzel vonatja is be magát Schwarz ur, a zurányiak meg nem választják, mert a polgári házasság mellett szavazott, dacára, hogy ígéretet tett a választáskor az egyház védelmére, de ez ígéretét később liberális lelkiismerethez hiven — *eltagadta*. Schwarz Gyula előbbi ellenfele Hackenberger Ernő pozsonyi kereskedő már mozog is a kerületben, s pedig kikapogtatván a nép hangulatát, néppártinak adja ki magát, noha mindenki tudja, hogy *kormánypárti* s a választások előtt is kormánypárti programmal akarta a kerületet megnyerni. Figyelmeztetjük a zurányi kerület választóit, Hackenberger jelszavainak föl ne üljenek s néppártiságának hitelt ne adjanak, mert ő nem igazi néppárti. *A magyar néppárt amint Schwarz Gyula leköszönése megtörténik, igenis fog jelöltet állítani, de nem Hackenberger urat.* A magyar néppárt jelöltje már ki van szemelve, hazánk egyik dícsőséggel koszoruzott főrangú katolikus ősi családjának igen tehetséges és mélyen vallásos szépményű sarjában. Amint Schwarz ur leköszön, a magyar néppárt kitűzi a zászlót, mely alá a zurányi kerület választói lelkesedve csoportosulhatnak s hisszük, hogy fognak is csoportosulni. *Tehát se Schwarz, se Hackenberger!*

A verbász-kulai mandátum. A verbász-kulai választókerület szabadelvű párti képviselőjelöltje *Közma* László megyei főügyész, a mult napokban tartotta meg programbeszédét Kucorán, Kis-Keren és Feketehegyen. A jelöltet a pártvezetőség részéről Mezey Zsigmond kulai kir. közjegyző és Schneider Károly dr. kulai ügyvéd kísérték a községekben. Feketehegyen és Szeghegyen Rohonyi Gyula, a hódásghy kerület képviselője is hozzá csatlakozott.

Magyar tisztai akadémia. Szentes város képviselőtestülete körlevelet intézett a törvényhatóságokhoz, hogy a Budapesten létesítendő magyar tisztai akadémiaira tegyenek alapítványt s a törvényhozáshoz irjanak fel.

Apponyi Albert gróf beszámoló beszéde.

Apponyi Albert gróf július hó 8-án jászberényi választói előtt beszámolót tartott. Kíséretében voltak *Horánszky, Bolgár, Kováts, Helleg* és *Tomcsányi* képviselők. Hatvanig egy nagy küldöttség ment elébe, Jászberényben pedig megérkezésekor ezernyi tömeg jelenlétében *Köncsek* polgármester üdvözölte.

Ezután a gróf bevonult a fellobogózott városba s az apát-plebános házában tartott rövid pihenő után a főtérre ment, hol egy lombsátor alatt emelt szószékről mondotta el beszámoló beszédét.

Az egyházpolitikai kérdésekkel kezdte és tagadta, hogy ő és pártja ezen javaslatok ellenzésével a szabadelvűség ellen küzdött volna. Az egész egyházpolitikai vita tulajdonképen csak egy kérdés körül forgott: az önálló állami jogrend létesítése körül házassági kérdésekben. Az összes javaslatokat a kormány és pártja ellenezte éveken át s hogy elvégre mégis elvetette, az a nemzeti párt érdeme.

A mi a polgári házasság kötési formáját illeti, arra nézve az ő álláspontja ismeretes. Erről nem akar beszélni, hanem kérni mibe kerül a polgári házasság keresztülvitele az országnak? *Teljes felforgatásba a mi alkotmányos intézményeinkben és a magyar közszeltemben.* (Viharos helyeslés.)

A váltság folyamán homály esett a korona azon alkotmányos jogára, hogy a maga tanácsosait maga sze-

melje ki, másrészt visszaéltek a koronával arra, hogy a főrendiház szavazata megmódosíttassék. (Ugy van!) És homály van a korona és a nemzet között, a mióta a jelenlegi minisztérium a kormányon van, mert ez a kormány nem tudta a királyt a nemzet igazi óhajaira és kívánságaira nézve felvilágosítani, hanem a saját hatalmi érdekeit mozdította elő s így a félreértések hosszú sorát támasztotta.

Szemére hányja a kormánynak, hogy egyházpolitikájával munkaképtelenné tette a képviselőházat, csorbát ejtett a főrendiház tekintélyén, a közszellemben is pusztítást okozott.

A vallási béke fel van dulva, a vallásfelekezetek kölcsönösen féltékenykednek, a nemzeti kérdés nyugtalanít. Kérdi: vajjon helyesen cselekedett-e a kormány, midőn olyan csökönysen ragaszkodott a polgári házasság kötelező formájához?

Nem is a liberáliszmus győzött a kormánnyal, sem a nemzet, hanem ellenkezőleg, éppen a nemzet vesztett vele, mert a kormány csak a nemzeti kívánságok feladásával tudott győzni. Nem a nemzet győzött, hanem a rideg közjogi konzervatívizmussal. És ez nem a 67-iki alap, hanem az ezen alappal ellenkező eddigi gyakorlat fenntartását jelenti.

A helyzet igen komoly s most jobban kell, hogy nyilvánuljon a nemzeti akarat, mint valaha. Csoportosítani kell a nemzetet azon párt körül, melynek ő a vezére. A kormány gyöngé, mert agyongyözte magát (derűtség), nem talál minisztereket, se államtitkárokat.

Összekötő kapcsokat kell keresni az ellenzéki pártok között, hogy együttesen lehessen a kormány ellen működni. Ezen összekötő kapocs az egyházpolitika nem lehet, mert a király a megszavazott javaslatokat szentesíteni fogja. A törvények életbeléptetése ellen aggályai vannak, de nem fog a törvény ellen izgatni, hanem ismét a nemzeti politika terére lép, az igazi szabadelvű politika terére. Ez a politika pedig két ágból áll: Az egyik a magyar nemzet hatalmi állásának megerősítése kifelé, a másik pedig a nemzet belső erősödése. Ez a 67-es alapnak nem megváltoztatását, csak tökéletes végrehajtását követeli és a koronának egyértelműségbe hozását a nemzettel. Erre a jelenlegi kormány képtelen, mert ez, hogy egyházpolitikáját keresztülvigye, feláldozza a nemzet kívánságait és nem tudja a nemzet akaratát sem Bécsben, sem a nemzetiségekkel érvényesíteni.

Követeli a közigazgatás központosítását, de csak a magyar nemzeti irányban, továbbá a választások szabadságát és tisztaságát. Minderre azonban szükséges a közvélemény visszaterelése az egyházpolitikától s megtisztítása a kormány által meghonosított korrupciótól.

Azzal végzi, hogy a nemzeti politika terén tanúsított tántoríthatatlanság volt élete díszé, büszkesége eddig is s ez lesz ezután is. (Hosszantartó éljenzés).

Délután 2 órakor 300 teritékű lakoma volt a városháza udvarán, melyen Kone apát-plébános lendületesen telköszöntötte Apponyit, ki erre hosszabb beszéddel válaszolt. Felköszöntőket mondtak még: Bathó János, Horánszky Nándor, (Jászberényre) Kováts Albert, Acsády Ignác, Günther Antal stb.

Apponyi és kísérei este visszautaztak a fővárosba.

A pápa a pozsonyi katolikus nagygyűléshez.

A pozsonyi katolikus nagygyűlés hódoló feliratot intézett XIII. LEÓ pápához, egyházunk látható fejéhez, tolmácsolva benne fiúi ragaszkodását és hűségét a szent Atya iránt.

A bécsi apostoli követ erre a hódoló táviratra a szent Atya nevében a következő levelet intézte Zichy Nándor grófhhoz, a nagygyűlés elnökéhez:

Nagyméltóságú gróf!

Rampolla bíboros ő eminenciája, ő szentsége államtitkára a minap értesített engem, hogy ő szentsége a pozsonyi kath. nagygyűléstől táviratot kapott, melyben kifejezést adtak az iránta érzett hűségnek és fiúi engedelmességnek. Miután azonban a táviratból nem volt világos: n kivehető, hogy a válasz hová küldessék, engem bizott meg azzal, hogy ő Szentségének legmagasabb nevében tudtul adjam, hogy ő Szentségének nagy lelki vigasztalásul szolgált a magyar nép hithűségének ezen fényes megnyilatkozása, hogy buzdítja a magyar népet kitartásra az egyház és a hazáért való törvényes harcban s mindazoknak, kik a pozsonyi katolikus nagygyűlésen jelen voltak s ahhoz csatlakoztak, teljes szívvvel apostoli áldását adja. Nagy örömmel szolgál nekem ezeket közölni veled, nagyméltóságú gróf, ki azon kitűnő és kiváló férfakkal: Eszterházy Miklós Móric gróffal és Zichy József gróffal ezen nagygyűlésnek elnöke voltál. Felhasználom ezen alkalmat arra is, hogy irántad való legmélyebb tisztelem érzelmeinek kifejezést adjak.

Lekötelezett szolgáló

Antal, caesareai érsek.

A zágrábi érsek székfoglalása.

Nagy ünnep volt július 8-án Horvátország fővárosában, Zágrábban. E napon iktatták be az új zágrábi érseket, Posilovits Györgyöt. Az érsek, előtte való nap érkezett meg s este nagy fátyásmenet volt tiszteletére, melyen beszédet mondott s lelkes szavakban hangoztatta a délszláv nép szabadságát. Befelező szavai voltak: „Legyünk egyetértők, ne forgácsoljuk szét erőnket és akkor a dicsőség és győzelem nem fog elmaradni“. A beiktatás reggel 9 órakor volt. Szorongásig megtelt a templom 3 hajója. Jelen voltak Khen Héderváry horvát bán, Josipovich miniszter, Berchtolsheim br. hadtestparancsnok s a többi. Urevá kanonok a kinevezést és a titkos tanácsosi címről szóló okmányt, Schnapp kanonok pedig a pápai megerősítést olvasták fel horvát és latin nyelven. Ezután Posilovics latin beszédet intézett a papsághoz, mely után az új érsek sorba csókolta Strossmayer és Drohobeky püspököket és az egész papságot. A csókeceremónia után ünnepélyes misét mondott, melynek végével Strossmayer intézett hozzá latin beszédet, melyben szívére köti a horvát kath. egyház és nemzet ügyét; ezután az érseki palliumot tették Posilovics vállára és ebben tette le a hűségi fogadalmat a pápa iránt, mely után kiosztotta első főpásztori áldását. Felolvasták még a pápai levelet, melyben teljes bucsu engedélyeztetik. Posilovics érsek, mint hírlík, a küldöttségek fogadásánál arra kérte a főispánokat, hogy hassanak oda, miszerint a polgári házasság behozatala Horvátországban megakadályoztassék.

Nem úgy jövendöltek a próféták!

Már t. i. nem úgy, mint a mi magyar minisztereink! A mit az igazi próféták megjövendöltek, az pontosan, a legkisebb részletekig teljesebbé ment. Krisztus, a próféták legnagyobbika megjövendölte, hogy a jeruzsálemi templom romba dül, a zsidó nép pedig, mint a polyva, az egész világon szétszóratik, hogy mint alkalmatlan szemét a keresztény és pogány népek közt *disztelenkedjék*. Bekövetkezett! Nincs zsidó állam, nincs zsidó templom zsidó főpappal Jeruzsálemben. Pedig Rothschildnek van annyi aranya, hogy a töröktől egész Palesztinát megvehetné, a világ összes zsidait ott megtelepíthetné, megválasztathatná magát Salamon király utódjának, építhetne új templomot Jeruzsálemben a régi helyén, állíthatna fel új főpapi nemzetséget a sok körülmetélt Mohel és Chazanból. Ha ez megtörténne, *mennyire megkönnyebülne Európá népei, mennyire megtisztulna a levegő!*

A mit az igazi próféták jövendöltek, mint látjuk, az teljesedett; a magyar miniszterek is jövendöltek, de jövendöléseik kártyavető cigány-asszonyok jóslataival sem állják ki a versenyt.

Mit jövendöltek? Azt, hogy mihelyt a kötelező polgári házasságot a felsőház is elfogadja, azonnal helyre áll a béke, a kedélyek *lecsendesednek*, a katolikusok *felhagynak hitelvi nehézségeikkel*, fejet hajtának a liberális *korszellem és közvélemény előtt* s belátják, hogy Magyarországot lehetetlen a polgári házasság nélkül *egységessé, erőssé, nagygyá s hatalmassá* tenni? A polgári házasság kötelező formájának törvénybe ígterése, — így jövendöltek ők, — a szabadság betetőzését jelenti Magyarországon.

Hát a miniszter urak ezen jövendölése, előre biztosíthatjuk, sem a jelenben, sem a jövőben teljesedni *nem fog*.

Nem azért, mert bármiként csűrjék és csavarják a miniszter urak a szabadelvűségnek oly nagyon rugalmas fogalmát, a legeggyűbb falusi ember is látja, hogy a polgári házasság *kötelező formájában* nem lehet fel a szabadelvűségnek még csak *árnyéka* sem, de igenis feleljük abban a legdurvább lelkiismereti *kényszer*, a lelkiismereteken vett legiszonyubb *erőszakot*.

Mi római katolikusok, erősen és rendületlenül hisszük és valljuk, hogy Jézus Krisztus *hét* szentséget rendelt. *Hetedik a házasság szentsége*. Ez volt *apáink* hite, ez a *mi* hitünk is. Mi nem visszük a vásárra szentségeinket és hitelveinket, mint a lutheránusok és kálvinisták. Mi hitelveinkben és szentségeinkben Istennek *örök és megmásíthatlan szavát és rendelkezését látjuk, s azért abból, hitünk csorbítása nélkül nem is engedhetünk, és ha meg kell halnunk, akkor sem engedünk*. Az államnak nincs joga s hatalma, hogy hitelveink és szentségeink isteni rendszerébe avatatlan kezekkel nyúljon; van vallásunknak Krisztus által rendelt *feje*, a *szentséges pápa*, kire mint köszálra építette Jézus az ő anyaszentegyházát; vannak *püspökeink*, kik az apostoloknak törvényes utódai; és vannak okos, tanult és tudományosan képzett *papjaink*, kik ép úgy tanultak s végeztek iskolákat mint a miniszter urak; *hit és vallás dolgában mi ezekre hallgatunk*, s a miniszter uraknak is, ha csakugyan *becsületes* katolikusok, ezekre kell *hallgatniok*.

Továbbá, mi erősen hisszük és valljuk, hogy katolikus ember *Isten előtt* (nem miniszterek és vallástalan, hitetlen képviselők előtt) *érvényes házasságot*, csakis az egyházon belül, két tanúnak jelenlétében, törvényes lelkipásztorának jelenlétében köthet. Így volt ez

Jézus Krisztus óta mai napig, s így kell maradnia a világ végeig.

Ha tehát én mint katolikus házasságot akarok kötni, tudom *hol, ki előtt és hogyan* kell azt kötnöm. Hogyan jutok most egyszerre ahhoz, hogy házasságot akarván kötni, engem a törvény nevében először egyházam kötelekéből *kilökjenek*, s azt mondják, mátol fogva a falu *jegyzője* előtt fogsz házasságot kötni, s ha ezt nem teszed, oda vesz gyermekeid öröksége, gyermekeid törvénytelenek lesznek, s a hatalom pénzbirosgal sújt. Én mint katolikus, *szent hitemnél fogva* a polgári házasságot még csak *házasságnak* sem ismerhetem el; annál kevésbé ismerhetem el *érvényes házasságnak*; én, mint katolikus ember, *mit véttem az állam ellen*, hogy most egyszerre, *vallási s lelkiismereti meggyőződésembe ütköző cselekedetre akar, büntetés terhe alatt kényszeríteni*? És a miniszter urak ezt nevezik *szabadelvűségnek*? Ezt nevezik önök a szabadság legújabb *vivmányának*? Abból, hogy önök tizenkét millió katolikus magyar honpolgárnak lelkiismeretén ily *cudar erőszakot* követnek el, abból várják önök a haza *fellendülését*, a haza *békéjét*, a haza *nagyságát* és *hatalmát*? Tizenkét millió honpolgár lelki nyugalmát felüldülni, ezt nevezik önök korszerű haladásnak?

Azt mondják önök erre, hisz szabadságában álland a jegyeseknek, a polgári kötés után házasságukat *egyházilag* is megáldatni? De uraim, nem veszik önök észre, *mennyire sántít logikájuk*, ha így beszélnek? Nem rejlik abban egy nagy *képtelenség*, hogy pl. Péter és Julianna talán egy és ugyanazon órában kétszer kössenek érvényes házasságot, egyet a polgári, egyet az egyházi hatóság előtt? Lehet érvényesen keresztelt gyermeket még egyszer érvényesen megkeresztelni? Lehet kétszer érvényesen megbérmálkozni? Lehet kétszer meghalni?

A katolikus embernek meg van *saját egyházi hatósága*, hol érvényes házasságot egyedül köthet; eddig jó volt így, nem is lehetett máskép; mért utasítják önök most a katolikus embert házasságkötés végett *egy polgári közeghez*, holott önök nagyon jól tudják, hogy katolikus ember legszentebb hitelveinél fogva azt a polgári közeget sohasem ismerheti el olyannak, *mint a ki előtt érvényes házasságot köthetne*? Nem haszontalan időrablásra, fölösleges lötás-futásra és pénzfecsérlésre kényszerítik önök ezáltal a katolikus feleket? Sőt mi több, önök megbecstelenítik a katolikus házassulandó felekben a vallási *önérzetet*, midőn még azt sem engedik meg, hogy előbb *Isten házában* valljanak a jegyesek egymásnak örök hűséget és szeretetet, és csak aztán menjenek a falu részeges penna-vezetőjéhez. Valóban gyengéd törvényhozói figyelem, a jegyesek legtitkosabb, legszüzebb érzelmeivel szemben!

Tizenkét millió embernek megsértett lelkiismerete, egyháznak lealacsonyítása s háttérbe szorítása nem adhatja meg a hazának a kívánt békét és nyugalmat. Eddig papjainkat bírságotlalták és bebörtönözték, most pedig egy törvényt készülnék szentesíttetni, mely egyenesen hitelveinkbe ütközik, mely a katolikusok hetedik szentségét fölöslegesnek mondja, mely érvénytelenné teszi szentségeink itélkezését, ennyi s egyéb más a katolikusokon elkövetett jogsérelem után bizony miniszter urak, önök rossz prófétáknak fognak bizonyulni és *nem lesznek képesek a kedélyeket megnyugtanni*, sőt teljesedni fog önökön a magyar közmondás, hogy a ki szelet vet, vihart arat.

Főleg nem fogják önök a kedélyeket megnyugtanni, ha olyan otromba viseletű jegyzőkkel akarják a polgári házasság eszméjét megkedveltetni, mint a minő

jeles példányról a nyelvek már eddig is suttognak. Ez a ur, mihelyt neszt vette, hogy a polgári házasság a főrendházban négy szavazattal győzött, mamezuki örömeben a korcsmába ment, leitta magát, a mint csak egy utolsó kondáshoz illik, azután részeg fővel hazatántorogván, a hány asszonnyal az utcán találkozott, éktelenül ordította: most már én vagyok az eklezsia, én vagyok a paptok! Ime a *jövő anyakönyvezető!* A *jövő házassági eskető!* A főispán ur büszke lehet erre a derék emberére.

De hagyjuk azt a részeges trotlit, s forduljunk egy komolyabb s fenségesebb képhez, a katolikusok *pozsonyi nagygyűléséhez*. Nem mindennapi dolog tizenkétezer embert együtt látni. Ott *ennel* is több volt, kik odahozták katolikus voltuknak egész *tüzét, lelkesedését*. A rejtelyvel határos, hogy tudott oly rövid idő alatt ilyen nagy embertömeg összevergődni! A gyűlés megtartásának napjáról, azt lehet mondani, a legutolsó órákban vettük a rendező bizottság értesítést: alig volt időnk híveinket a gyűlésről értesíteni, de a hír terjedt tovább, mint a tűz: annyira voltunk, hogy nem arra kellett nőgatnunk híveinket, hogy menjenek el a nagygyűlésre, hanem vissza kellett őket tartanunk, biztosra vevén, hogy úgy sem kapnának helyet.

Csak azért említjük ezt meg, hogy szemébe vágjuk a liberális uraknak *házugságukat*, mintha a magyar nép, s főleg a katolikusok kívánnák a polgári házasság behozatalát. Uraim! arcpirulás nélkül, hogyan hivatkozhatnak önök még a *korona* előtt is a nép akaratára, mikor ez a vallásos és romlatlan nép, *tíz, tizenkét, husz, huszonkét ezernyi tömegekben* ad undorának kifejezést, melylyel őt a polgári házasságnak csupán említése is eltölti.

A gróf *Zichy Nándor* és gróf *Eszterházy Miklós Möríc* nevek, a katolikus nép előtt ma már oly *nép-szerüségnek örvendenek*, hogy csak mondani kell híveinknek, holnap itt vagy ott kath. nagygyűlés lesz, gróf *Zichy Nándor* vagy *Eszterházy Miklós Möríc* beszélni akarnak hozzátok, s a nép megy, rohan, zsandárokkal sem lehet őket visszatartani.

A *pozsonyi nagygyűlés kimondotta*, hogy a kath. sérelmes törvények ellen, az alkotmányadta korlátok közt, megindítja a harcot az *egész vonalon*, vagyis Magyarország összes katolikusait *egyenlő eljárásra buzdítja s szólítja fel*.

Liberális urak és miniszterek! Valjon ez *azt* jelentti, hogy a kötelező polgári házassággal, a zsidók recipiálásával, a felekezetenküliségnek Mária országát meggyalázó proklamálásával eleget tettünk a nép *óhájának*, az országot boldogítottuk a *béke olajágával*?

Az fog teljesedni, a mit a parlament józanabb atyái mondtak, hogy t. i. a kormány egyházipolitikai törvényjavastai fogják tulajdonképen az ország békejét *igazán feldulni*.

Igy van. És így lesz.

A miniszter urak jóvendölgetéseiről pedig áll, a mit cikkünk homlokára irtunk: „Nem úgy jóvendöltek a próféták“.

Te pedig romlatlan katolikus magyar nép: óvd magadat a **hamis prófétáktól**.

Kudlik János.

TÁRCA

Éljen a néppárt!

Fel hívő nép! hív az Isten,
Szent jogodnak Istene,
Hív az Isten, hogy segítsen
Bősz poklodnak ellene;
Hogy segítsen, egyesítsen
Összehozni pártodat,
Mert ha ilyen pártod nincsen,
Elborít a kárhozat.
Fel hívő nép! hív az Isten!
Pártfogold a pártodat!

Kapisztrán.

Távolból.

Nyugatra száll a felhő az égen,
Elmerengve bánatosan nézem.
Szálló felhőt a szél arra hajtja,
A merre száll lelkem gondolatja.

Nyugat felé egy kis falucskában
Csillagszemű, hajnalarcú lány van;
Az a kis lány az én boldogságom,
Üdvösségem, földi mennyországom.

Ugy szeretnék én is oda menni,
Barna kis lány közelében lenni,
Barna kis lányt átölelni hévvel,
És szeretni forró szenvedéllyel.

De nem lehet — tiltva van az nékem.
Csak a szálló fellegetek nézem...
Nézem, nézem s könnyeimnek árja
Sűrűn hull le bánatos orcámra...

Szálló felhő hadd izenek tőled,
Hogy ha vágyam szárnyakat nem ölthet,
Ha nem lehet még most oda szállnom
A hol ő van az én virágszálom, —

Mond el néki, hogy... de mégse, mégse,
Ne tudja, hogy mit szenvedek érte,
Drága lelkét ne ölje a bánat — —
Az enyém már jobban ugysse fájhat.

Mond el inkább, mond hogy küzdök érte,
Küzdök éjjel s napot egygyé téve,
S nem sokára Isten úgy segítjen!
Ő lesz az én drága feleségem...

Ifj. Hamar Lőrincz.

HIREK

T. előfizetőinkhez: A második fél év küszöbén bizalommal kérjük t. megrendelőinket, a kiknek előfizetésük lejárt, legyenek szivesek mielőbb megújítani, nehogy a szétküldésben akadály álljon be.

Együttal t. megrendelőink becsés figyelmét fölhívjuk „Mezőgazda” című melléklapunkra, mely főképp gazdálkodással foglalkozóknál tehet nagy szolgálatokat.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Lapunknak szakadatlan terjesztését kérve vagyunk Budapest, 1894 július hó

teljes tisztelettel

„MAGYAR NÉPLAP” szerkesztősége.

A király és Albrecht kir. herceg Visegrádon. A király szeptember 17-én Nagy-Marosra és Visegrádra érkezik és megtekinti a katonaság átvonulását a Dunán rögtönzött hidon. Visegrád környékéről Balassa-Gyarmatra megy, ahol a hadgyakorlatok középpontja lesz. Albrecht kir. herceg szept. 16-án egész törzskarával Visegrádon fog megszállani s innen fogja vezetni a 17-iki hadgyakorlatot.

Szentlélek kegyelme. Iglai Erzsébet Abauj-Szemeréi lakos helvét hitvallású leány, Kálvin tévтанát odahagyva, jul. 8-án letette a kath. hitvallást, másnap pedig Pandák István kath. ifjával házassági frigyre lépett.

Isten ujjá. Különös szerencsétlenségről ad hírt szatmári levelezőnk. A szatmári hegyek közt egy öreg embert temettek vasárnap, kinek rossz visetű fia előre elbeszélte, hogy a temetésére se megy el az apjának. Ugy is tett. Mikor már készülődtek az öreg ember temetéséhez a hálátlan fiu egynéhány társával szekéren elindult a vidék egyik földesurához, kihez aratni szegődött. A kocsis vigyázatlansága folytán azonban a szekér egy mély árokba fordult s míg a rajta ülő munkások nagy része kisebb, nagyobb sérülésekkel megszabadult, ez az egy, a fiu oly szerencsétlenül esett, hogy azonnal szörnyet halt, éppen akkor, mikor az öreg apa koporsójával bus harangkongás mellett indultak a temetőbe.

Hatvan ember a tengerbe fult. Odeszából jelentik, hogy a Vladimir orosz személyszállító gőzös a múlt éjjel Eupatoria mellett egy olasz gőzhajóval összeütközött, úgy, hogy a Vladimir elsüllyedt. Az utasok egy része megmenekült, de eddigi jelentések szerint hatvan ember a tengerbe fult.

Csaló bankár. A zsidó becsületességnek kiváló példánya Lóry Jenő a bankár, ki a múlt héten a börtön elől a halálba menekült. Fényes boltja volt Budapest fővárosában s a tőzsdén jelentékeny szerepet játszott. Nagy lábon élt, s fölemelt homlokkal járt az utcákon, pedig közönséges tolvaj volt. Mások rábizott pénzét, szegény emberek keserves filléreit lopta el s azzal játszott a nagy urat. Az általa elsikkasztott pénz megközelíti a százezer forintot. S midőn lopásainak nyomára jöttek, golyót röpitett agyába, mert a mai kor zsidó erkölcstana szerint vérrrel le lehet mosni minden gazságot. S most már a tolvaj Lóry a zsidók szemében ismét becsületes ember. Azaz nemcsak most, de úgy látszik e nagyszájú pöködő faj a lopást nem tartja becstelenség, mert midőn Lóry segédje, ki gazdája ügy-

feleit előre figyelmezteté, hogy pénzük veszélyben fog, a múlt szombaton megjelent a tőzsdén, az ott ordító zsidók valamennyien rátámadtak s kidobták. A tolvaj Lóryt azonban szívesen fogadná. S ezt a nációt, mely a becsületességgel szemben a gazemberséget veszi védelmébe, ezt a nációt recipiálta az országgyűlés. No majd a magyar néppárt visszarecipiálja!

A szerb király életmódja. A belgrádi udvar egyik benfentes emberre a következő érdekes leírást adja a fiatal szerb király életmódjáról: Sándor királynak a reggeli után első dolga udvarmesterét, első szárnysegédét és titkárait fogadni, a kiktől a nap eseményeiről s a folyó ügyekről értesül. A király rendszerint maga adja meg a szükséges utasításokat, majd egy félóraig ujságokat olvas s 10 óra tájban tábornoki vagy ezredesi díszruhában fogadja minisztereit vagy a kihallgatásra jelentkező többi főméltóságokat. Mióta az alkotmányt megváltoztatta, naponként falusi küldöttségek is tiszteleznek nála, a kiknek rendszeren hosszabb beszéddel válaszol, érintve az összes politikai és gazdasági kérdéseket. Ezután polgári ruhát ölt, s minisztereivel, magasrangú katonatisztekkel, s a kiválóbb tudósokkal értekeznek. A fiatal uralkodó különösen a pénzügyi kérdések iránt érdeklődik, s ezek iránt meglepő érdeke van. Pontban egy óraker atyjával, s több meghívott vendéggel villásreggelihez ül ugyanabban az ebédlőben, a melyben tavaly a régenseket elfogták. A reggeli alatt Milán király vezeti a társalgást, aki egyébként többet beszél, mint eszik. A beszélgetés alatt, mely sokszor egy, sőt két óra hosszát eltart, szóba kerülnek a politika, tudomány, irodalom s művészet összes napirenden levő kérdései. A figyelmes szemlélő rögtön észreveszi, hogy Milán király előbbi izgatottsága már csillapodott, bár az a szokása még megmaradt, hogy szünet nélkül cigarettázik s egy ceruzával folyvást ákombákomokat rajzol egy darab papírra. A fiatal király nagy tiszteletet tanúsít atyja iránt, a ki viszont szeretteljesen bánik vele. — Négy óraker Sándor király a palota kertjébe megy sétálni, vagy kocsikázik a topsideri parkban. Ezután elnököl a minisztertanácsban, mely majdnem minden nap tart ülést. Hét és nyolc óra közt találják fel az ebédet, mely után a király színházba, vagy télen valamely előkelő bálba megy. Az uralkodó csak 12—1 óra tájban tér nyugodni. A napirend egyformaságát ritkán zavarja meg ünnepies fogadás, vagy katonai díszszemle. Jellemző, hogy Sándor király is ragaszkodik ősei patriarkhális szokásához, mely szerint fogadó termei mindig tárva vannak bármely alattvalója számára.

Szerecsen eszmék. Pár hét óta mintegy 200 kongóvidéki afrikai szerecsen látható az antwerpeni kiállításon. Egy belga tiszt, a ki érti nyelvöket, beszédbe ereszkedett velök s kérdésére, hogy mi tetszik nekik leginkább Európában s mi ragadta meg leginkább figyelmöket? eme választ nyerte: Sok az, ami meglepett itten Európában (mpntu) bennünket. Mindenek előtt, hogy miért fut itten annyira mindenki? Talán a sárgaláz vagy a gonosz szellem elől menekülnek? Arra a feleletre, hogy az élet gondja üzi öket, megjegyezték, hogy hát nőink, rabszolgáink nem elegendők élelmünk megszerzésére? Oh ez az ország nagyon szép, kiállt fel az egyik. Látszik, hogy az európaiak ezermesterek. De bár nagy és szép falu ez a tietek, pár holdtölte mulva mégis csak visszasietek én az én hazámba; jobban szeretem a vizet, mely az én falum alatt foly s a magas fűvet, melyben veszély idején el lehet rejtőzni; jobban szeretem az én nemzetem szokásait és a mi nőinket, akik szebbek, mint a ti sápadt asszonyaitok. Az én

kunyhóm kisebb, de meleg és magam építettem. A ti gunyhóitok roppant nagyok, de egymás feje fölött laktok bennök. Én nem tűrném, hogy más emberfia aludjék fölöttem. Aztán az a különös, nálatok mindenütt sziklák nőnek ki a földből (utakövezetek) s a vas a kőhöz tapadva (vasúti sinek) fut végig az utakon.

Gladstoneról. Anglia volt miniszterelnöke, szemét megoperálták. Az agg államférfiu kitünő étvágnak örvend. jól alszik, s naponkint látogatásokat fogad. Egy azonban mégis türelmetlenné teszi. Ismeretes, hogy Gladstone valóságos könyvmoly, s ezért alig győzi bevárni, míg szembántalma egészen megszűnik. Már a napokban hozzáfogott az olvasáshoz. Különféle szemüveget próbált, de egyikkel sem látott még egészen tisztán. Betegsége alatt legtöbbször látogatja meg nagy politikai ellenfele, lord Salisbury, ki a parlamenten kívül legjobb barátja.

A csodálatos mérég. Mulatagos öngyilkossági esetről ad hírt nagykikindai levelezőnk. A valóságosan megtörtént história a következő. Egy *Dippong* nevű német házaspár, a mely Lotharingiából szakadt Nagy-Kikindára, rövid idő alatt elitta házáat és két telek földjét. A nyomorúságban aztán elhatározták, hogy közösen véget vetnek életöknek. Elmentek egyik patikushoz elmondván életök történetét, valami gyorsan ölé és borban bevehető mérget kértek. A patikus felfogván a helyzetet, adott nekik olyan szert, a mitől a német szalad. Az életunt házaspár a vett szerrel hazament és utasítás szerint, miután bezárkóztak és a kulcsot az ablakon kidobták, egymás nyakába borulva várták a végzetes hatást. Negyed óra múlva csakugyan dolgozott a mérég annyira, hogy ész nélkül ugráltak ki az ablakon. A csodáster úgy kikergette belőlük a világfájdalmat, hogy azóta eszükre tértek és szorgalmasan napzámba járnak.

Por a levegőben. Aitken angol természettudós már évek óta foglalkozik a pornak a levegőben való eloszlásának tanulmányozásával. Aitken kísérleteit különböző helyeken és különféle képen alkalmazta. A tudós a kísérletekből kifolyólag igen meglepő és érdekes adatokat jegyzett föl. Többek között azt találta, hogy ha a szél a hegy tővétől felfelé fúj, 2000 lábnyi magasságban csak kétharmad része marad meg a porszemeknek a levegőben, mit alkalmas készülékkel meg lehet számolni. Mg ellenben, ha a szél más irányból jön, a porszemek száma egy harmadrésznél is kevesebbre száll alá. Az 1800 méter magas Rigi-hegy csúcsán tett megfigyelései alkalmával azt tapasztalta, hogy a nap lementekor az égboltozat színei csekélyebb portartalom mellett nagyon hidegek voltak, míg ellenben, ha a légből nagyobb mennyiségben uszáltak a porrétegek, az égboltozat színei sokkal elevebbek voltak. Ha a szél az Alpeselek felől jött, az esetben a porszemek száma köbcentiméterenkint 450—500-ra süllyedt és a levegő igen tiszta volt. Ha ellenben a rónaság felől jött a szél, akkor a porszemek száma 1063 és 5756 között váltakozott minden köbcentiméternyi levegőben. s a levegő nagyon sűrű volt. Aitken egyáltalában azt tapasztalta, hogy a levegő tisztaságára a por igen nagy befolyással van, de a nedvesség még sokkal nagyobb befolyást gyakorol, mert a számítások azt mutatták, hogy a nedvességnek aránylag felerésze sűrűbbé teszi a levegőt, mint a porból megegyszer annyi. A földön vannak egyes területek, a melyeknek levegője többet veszít a tisztátalanságból, mint a mennyit elvesz, ezeket Aitken „tisztító terület”-nek nevezi. Ilyenek például a földközi tenger, a hol a porszemek általánosságban a legkisebb mennyiségben észlelhetők; 891

van egy köbcentiméterben, az Alpeseken 384, a skótsági magaslatokon pedig 141 esik minden köbcentiméternyi levegőre.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN

Róma. Az utóbbi napokban a liberális és zsidó ujságok nyugtalanító híreket terjesztettek el ő Szentsége egészségi állapotáról, de hála Isten! alaptalanul, mert XIII. Leó teljesen egészséges s naponkint fogadásokat tart. E hó 10-én fogadta *Reverera* gróf osztrák-magyar nagykövetet, ki szabadságra utazik és *Monosaore* Aiguerát, Santa-fi de Bogota érsekének segédjét. *Luppra*, a pápa hazi orvosa, egy ujságíró előtt kijelentette, hogy a pápa betegségeéről terjesztett hírek koholtak. A pápa még a mostani nagy hőség miatt sem szenved. Ő szentsége még szokta tenni rendes kerti sétáit és legközelebb a vatikáni kertekben levő, IV. Leóról elnevezett villába költözik a nyár idejére.

A pápa az osztrák püspökökhöz. A pápa május 1-én kelt levelet intézett Schönborn gróf osztrák herceg-prímáshoz, melyben a szentatya az ifjuság nevelésével foglalkozik. E tekintetben nagyon megnyugtatónak találja az osztrák kulturminiszter újabb tett nyilatkozatait. „Nincs rosszabb és a közéletre károsabb, úgy mond a szentatya, mintha az a vélemény lesz uralkodóvá, hogy a világi hatalom és az egyház között okvetlenül visszavonásnak kell lennie. Mindegyiknek meg van ugyan a maga területe, melyet tullepni nem szabad, az egyikre van bízva a földi és mulandó boldogság, a másikra a léleknek végezetlen boldogsága. Minthogy a mulandó jólét főképen az igazságosságon és erkölcsösségen alapul, azért szorul rá a polgári hatalom a vallás támogatására, melynek feladata, az ember érzései-korlátok között tartani és az erény útjára terelni; vit szont a vallás, mely nemcsak a lelkek fölött uralkodik, hanem az emberek fölött is, a mennyiben társaságban élnek, megkívánja az állami kormány barátságos segítségét. Ezért elvetendő törekvés az olyan, mely el akarja választani az államot az egyháztól; nekik ellenkezőleg egymással szövetségben kell lenniök. Ha ez minden dologban igaz, akkor különösen az ifjuság tanításában az; a világi hatalom, míg az ifjuság tanítását a tudományokban és a közéletre hasznos ismeretekben intézi, bizza az erkölcsi és vallásos képzést az egyház tanítására, vezetésére és felügyeletére.”

Franciaország. Mióta kiderült, hogy Carnot elnök, gyilkosa, Caserio, egy kiterjedt összeesküvő bandának az *anarchistáknak*, vagis *fejtelenségre törekvőknek* tagja, azóta a francia társadalom mindent meg akar tenni az anarchisták kiirtására. Megfekezésük céljából négy cikkely törvényjavaslatot nyújtottak be. Az *első* cikkely a sajtó útján elkövetett idevágó bűncselekményeket a fenyítő rendőri bíróság elé utalja. A *második* cikkely az anarkista terjeszkedésről szól, bármilyen eszközzel üzzék is azt. A *harmadik* cikkely elrendeli, hogy a kimért fogságbüntetések magános börtönben töltendőek el és ha a büntetés hosszabb, mint egy év, az elítélt száműzetése kötelezőleg kimondassék. A *negyedik* cikkely végül az anarkista perek közlését fogságbüntetéssel sújtja.

Hej, tisztelt istentagadó szabaddkőmives urak, hát már remegtek? Hisz a ti tanaitok szülték az anar-

chizmust s ti neveltétek nagyra. Addig míg törével nem a ti kebleteket kereste, csak az egyházét, addig tapsoltatok neki, addig derek embereknek neveztétek az anarchistákat. Most azonban, hogy saját törötökbe juttattatok, most meg vagytok rémülve? Hiába azonban minden törvény, szuronnyal nem lehet törvénytisztelő népet teremteni. Adjátok vissza a vallást, melyet a néptől elraboltatok, mert vallás nélkül, Istenben való hit nélkül pusztá törvényekkel kormányozni nem lehet.

HITBUZGALMI ROVAT

Kármelhegyi Boldogasszony.

Julius 16.

(A kármelhegyi skapuláré társulat főünnepe.)

Kármelhegy a sz. földön a földközi tenger ptolomai öble mellett fekszik. Kerülete 8—12 mértföld. Magassága 400 méter. Názáret, a bold. Szűz lakóhelye csak mintegy 3 mértföldnyire esik a Kármelhegységtől.

Kármel annyit jelent, mint Isten kertje. Termékenysége miatt kapta e nevet. Babér, olajfa, fenyőfa, cserfa, szőlő, virágok diszlenek rajta... Sok a barlangja is; mintegy 2000. Az üldözöttek menedékhelyei, a remeték lakásai voltak azok. — Illés és Elizeus tartózkodási helye is Kármel volt.

Kármelhegyén történt ama bibliai nagy esemény, hogy Illés könyörgésére az áldozattárra tűz szállott le az égből. E Kármelhegyről ragadtatott Illés tüzes szekéren az égbe.

Kármel csúcán nagy sziklaüreg van, ott mutatták be a próféták áldozatukat.

Sz. Ilona császárné, Nagy Konstantinnak édes anyja, e sziklaüreg fölött a 4-ik században templomot építtetett, mely azonban idők folytán romba dült. Jelenleg Kármelhegyén nagy kolostor van. A templom kereszt alakú, olasz stílusban épült. E templomban a bold. Szűz magas trónuson ülő, művészi kivitelű, emberi nagyságot jóval meghaladó szobra, az ugynevezett „Kármelhegy virága“ látható, kezében skapulárét tartva. Előtte öröklámpa ég.

A 12. században kereszties hadak indultak a szent földre, hogy a szaracénoktól elfoglalják a sz. helyeket. E keresztieshadak egyik vitéze Berthold letette a kardot s szerzetes kívánt lenni. Kármelhegyre vonult s ott mint remete élt. A bold. Szűz tiszteletére kápolnát épített magas toronnyal. Kezdetben csak 10-en voltak mindössze a kármeli remeték, számuk azonban csakhamar felszaporodott. E remeték

utóbb a b. Alberttól átvett szabályok szerint szerzetes életet éltek.

Tökéletes szegénység, örökös hallgatás — hustól való állandó tartózkodás — szigorú böjt, — kézi munka volt az, mit e szerzetesek magokra vállaltak.

III. Honórius pápa e szabályokat megerősítette. A szerzetesek, midőn a szaracénok a sz. helyeket ismét elfoglalták, elhagyták Kármelt s visszatértek Európába, ahonnan kiki való volt, Cyprusba, Sziciliába, Franciaországba, Angolországba. Ily módon a szerzet tovább és tovább terjedt. 1245-ben Angolországban Aylesford grófságban káptalannak nevezett első gyűlésüket tarták. E gyűlésen a szerzetesrend általános főnökévé az angol Stock Simont választották.

Simon szentéletű férfiú volt. A bold. Szűz kiválóan tisztelte. Különböleg ajtatosságokat tartott tiszteletére. 1251 júl. 16-án a bold. Szűz megjelent előtte, angyaloktól körülvéve s barna vállszalagot, skapulárét nyújtott át neki mondván: „Vedd szeretett fiam! rended skapuláréját, társulatod jelvényét, mely kiváltságul szolgál neked és minden Kármelita rendbelinek. Aki abban meghal, az nem fog az örök tűzben gyötörödni. Ime az üdvösség jele, a veszélyben mentő szer, a béke és az örök frigy záloga“. A bold. Szűz erre eltűnt, Simon kezében hagyva a skapulárét. — 70 évvel később XXII. János pápa ama kijelentést vette, hogy akik e skapulárét hordják s halálos bűn nélkül hálnak meg, azok a tisztító tűzből a legközelebbi szombaton kiszabadulnak és a mennyországba jutnak.

Szinte hihetetlen, nemde, hogy a skapuláré által ily nagy kegyelemben részesüljünk. Nem ellenkezik-e ez a hitigazságokkal? nem ellenkezik-e az anyaszentegyház tanításával? Nem bizonosság-e ez a hit?

Vannak mindenfajta imádságok, történetek, — a melyekről azt írja azok kibocsátója, hogy aki azokat elmondja vagy magával hordja, halála után menten a mennyországba jut. Közézen forognak ily imádságok. Ki ne ismerné a „Hét mennyei zárt“ — a „mennyei kincset“, a „Három imádságot — a „haldokló embernek utolsó órájában elmondandókat“, a „Mennyei udvart“? HATHATÓS IMÁDSÁGOK EZEK! Az egyik pl. azt igéri, hogy aki azt elmondja, megnyeri bűneinek teljes bocsánatát, halála óráján mennybe jut, még pedig nemcsak ő maga, hanem „atyja- fiaival egyetemben, kik még tovább is purgatóriumban szenvednének“. Aki pedig az imádságot, mely Jeruzsálemben találtatott a szent koporsóban — magával hordja, annak „ellensége és a gonosz lélek nem árthat, hirtelen haláltól megszabadul, harmadnappal pedig halála előtt a

bold. Szűz Mária jelenik meg neki“. Ugyebár hathatós ez imádság? Hogy ne! Nagyon hat a nép *bolondítására*. Hasznosnak, tagadhatlan, hogy hasznos, de az *eladóra* nézve, aki ezután ily bárgyúságokért bezsebelvén a garasokat, nagyot nevet „a buta paraszt ostobaságán“. A zsidók, lutheránusok, kálvinisták pedig szídják, gyalázzák a katolikus egyházat, mintha az babonaságot hirdetne.

Van ám még cifrább ígélet is egy más imádsághoz kapcsolva: szól pedig az ekkép: Ha egy bűnös ember az egész világ vétkeit elkövet'e volna is, ha ezen szent imádságokat halála óráján előtte elmondják, meg lesznek bocsátva minden bűnei és megszabadul az örök kárhozattól; azon ember, aki ezen imádságokat hallja, gonosz halálban meg nem hal, a mely házban ez olvastatik, halva gyermek ott nem születik. . . . Hogy pedig ez imádságoknak annál nagyobb legyen a keletjük, elmondja azok kigondolója még azt is, hogy ez imádságok segítségével egy pápa utolsó órájában az örök kárhozattól megmenekedett, holott azok nélkül biztosan a pokolba jutott volna, — mert sok volt a bűne, ámde, mind az a sok bűne ez imádságok hallatára, „mint az égből jövő záporosó, úgy hulltak le a szegény elkárhozandott pápa lelkéről“.

Ez már csak mond valamit! ugyebár? Mond bizony, még pedig azt mondja, hogy ugyancsak bárgyu ember az, aki ilyet kigondolt — s még bárgyúbb, aki ilyenért pénzt dobott ki.

Egyházi hatóság jóváhagyása természetesen, az ilyen „imádságoknak“ csufolt káromkodásokon, hazugságokon nem olvashatók, pedig püspöki jóváhagyás nélkül az imádság nem is imádság.

De hát nem ilyen mesebeszéd, ily babonás-kodás az is, amit a skapuláréről mondtunk s hiszünk? A káté szavai szerint: „babonát az követ el: 1 aki Istent, vagy szentet oly módon tisztel, mely az anyaszentegyház tanításával, vagy szokásával ellenkezik; 2 aki valamely dolognak rendkívüli titkos erőt tulajdonít, melylyel az, sem természeténél sem isteni rendelésénél fogva nem bír. Hogy babonás-e a skapuláréről való tanítás vagy se? azon fordul meg: Isten rendelte-e a skapulárét? Hogy mit rendelt Isten, akár közvetlenül, akár közvetve, annak megítélése az anyaszentegyházhoz tartozik. Amit az anyaszentegyház jóváhagy, azt elfogadjuk, amit ellenben elvet, az rossz, az Isten tanításával, rendelkezéseivel ellenkezik.

Mit mond az anyaszentegyház a skapuláréről nevezetesen a Kármelhegyi skapuláréről? Jóváhagyja-e azt, avagy elveti?

Hogy miképen ítél az anyaszentegyház? Az anyaszentegyház: 1. A skapularé viselését nem ro-

szalta és nem rosztalja. 2. A skapularé viseléséhez bucsukat köt. 3. Viselték a skapulárét a többi között: Justiniani sz. Lőrinc velencei patriarka, — Borromei sz. Károly milanói biboros érsek, — Szalézi sz. Ferenc genfi püspök, — Ligouri sz. Alfonz a redemptoristák alapítója, — Keresztről nevezett sz. Pál a passionisták alapítója. — X. Leo, VII. Kelemen, XIII, Gergely — XIV. Gergely — VIII. Kelemen, — X., XI., XII. Kelemen, — V. Pál, VIII. Orbán XV. Gergely, — X. Ince, — VII. Sándor, XIII., XVI. Benedek pápák, II. Ferdinánd, III., IV. Ferdinánd, I. Lipót, I. József, III. Károly, Mária Terézia, — II. Lipót magyar királyok, — valamint más országbeli uralkodók is. 4. Julius 16-át az anyaszentegyház a „Kármelhegyi Boldogasszonynak“ szenteli. Az e napi zsolozsmában azt hirdeti: hogy sz. Simonnak a bold. Szűz skapulárét adott, hogy e mennyei ruha rendjének megkülönböztető jele, — a bajok ellen oltalom lesz. Honórius pápának álmában megjelent a bold. Szűz és a Kármelita rend megerősítését sürgette, azoknak pedig, akik az ő skapuláróját viselik, magukat megtartóztatják s az állapotbeli tisztaságot őrzik, megígérte, hogy őket a purgatóriumban vigasztalni s onnan mielőbb kiszabadítani fogja.

5. Stock Simont, aki a Kármelhegyi Boldogasszony skapuláréjának első terjesztője volt, az anyaszentegyház a szentek közé iktatta.

Az anyaszentegyház tehát azt tanítja, hogy a skapulárét viselni s annak erejében hinni és bizni nem babonás; nem babonás, mert a skapulárénak, kegyelem-szerző ereje, nem önmagától van, hanem isteni rendelet következtében, mint a keresztviznek.

A skapulárét viselők a bold. Szűz különös pártfogása alatt állanak oly annyira, hogy akik a skapulárét ájtatosan viselik s a vele járó kötelességeket teljesítik, azokat halálos bűnben meghalni nem engedi. Ezekkel különösen érzeteli, amit róla mondtunk, hogy ő a *kegyelmek anyja*.

Kételkedel talán? Tégy próbát, még pedig önmagadon. Vedd föl a kármelita skapulárét! Ne félj a kötelezettségektől. Nem nagyok azok. Az egyik kötelezettség, hogy a skapulárét, az annak föladására fölhatalmazott paptól te személyesen fölvegyed. A másik kötelezettség, hogy a fölvetett skapulárét éjjel nappal viseld, — úgy amint azt fölvetted a válladon, — nem pedig a zsebedben. Ha pedig még a szombati kiváltságban is részesülni akarsz, akkor naponkint a bold. Szűz kis zsolozsmáját kell végezned. Ha ezt nem végezheted, — akkor szerdán és szombaton a husételtől tartózkodjál. Ha ezt se teheted meg, akkor kérd meg a lelkiatyát, akitől a skapulárét fölvetted, hogy e kötelezettségedet

másra változtassa át. A papok, ha napi zsolozsmájokat mindennap elvégzik, e harmadik kötelezettség alól föl vannak mentve, vagyis nem tartoznak sem a bold. Szűz zsolozsmáját külön elvégezni, se helyette más kötelezettségeket elvállalni.

Azt mondani se kelljen, hogy amint minden embernek, legfőképe e skapulárét viselőknél a büntől, főképe a tisztátalanság bűnétől őrizkedniök kell. Tudni való még, hogy aki a skapulárét fölvette, de azt nem hordja, ezzel bünt nem követ el, még bocsánatot se; a kegyelmektől azonban elesik.

Szent gyónás sz. áldozás mellett teljes bucsut az éven át mintegy 24-szer nyerhetni a skapuláré társulatban.

Nem valdod kárát, ha e skapulárét fölveszed. A hitetlenektől, a vallásgunyolóktól csak nem félsz, hogy kinevetnek skapuláréd miatt? Hagyd őket! Imádkozzál értük, hogy ők is fölvegyék a bold. Szűz ajándékozta drága ruhát. Imádkozzál önmagadért is, hogy méltó légy ama szent ruhára s hogy mind a bold. Szűznek kedves gyermeke élj és halj meg. Kármelhegyi boldogaszony napján pedig szakíts magadnak időt, menj a templomba s hallgass legalább sz. misét s ha lehet járulj a szentségekhez.

Kármelhegy ékessége, — boldogságos Szűz anyánk, könyörögj érettünk!

LEVELEZÉS

Már jeleztük, hogy a sopronmegyei szabadkőművesek tetszését nagyon megnyerte az a beszéd, amelyet *Széchenyi* Béla gróf a főrendiházban a polgári házasság mellett és a katolikus lelkű főrendek ellen tartott. Amint a beszédet olvasták, azonnal elhatározták, hogy *Széchenyi* Bélát üdvözölni fogják és tiszteletük jeléül albumot nyújtanak át neki.

A mult vasárnap vonult ki különvonaton Sopronból Nagy-Cenkre *Széchenyi* Bélához a derék szabadkőműves banda, hogy betanult mondókáját eldarálja és az albumot átnyújtsa. A kéjkirándulás azonban csufos fölsüléssel végződött, a „közvéleményt“ nagy előszeretettel hánytorgató szabadkőműves bandára nézve. A hitében hű nagycenki közönség üdvkiáltások helyett kövek záporával fogadta az istenteleneket, kik a 7-ik szentség letiprását jöttek ünnepelni s ugyancsak érezhető módon igazolta, hogy csakugyan „a közvélemény“ kívánja a polgári házasságot.

Adjuk különben tudósítónk értesítését a lefolyt páratlan ünneplésről:

Főtisztelendő szerkesztőség!

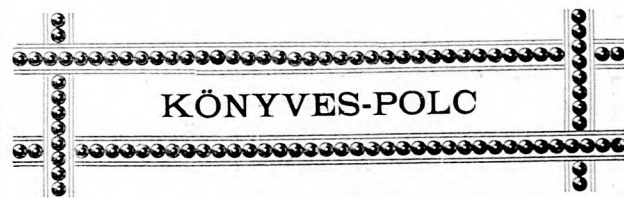
E hó 8-án történt a nagy ováció Cenken *Széchenyi* Béla gróf mellett, a polgári házasság megszüntetéséért. Sopronból külön vonaton jöttek vagy 400-an zászlók alatt a *szabadkőművesek és zsidók* Dr. *Poszveg* és dr. *Kánia* (vagyis a Roszveg és Kánya) vezetése

mellett és meghozták a nagy örömet, vagyis az albumot, mely megilleti a szabadkőművesek közé újra beillesztett nagynevű embert, *Széchenyi* Béla grófot. Gyönyörű egy fogadtatás volt az, melyben a valódi és tiszteletbeli rongyszédők részesültek. Mielőtt megérkeztek volna, *a villám belesapott a gróf képébe*. Lett erre lőtásfutás! Tüzet kiabáltak, és éppen mire a vendégek megérkeztek, akkorra oltották el a tüzet. Alig szállottak ki a vendégek a vasuti kocsikból, elkezdődött a gyönyörű fogadtatás sippal, dobbal, kövel. Mindenféle *abcug* kiabálással kísérték őket s ugyancsak örültek, midőn a kastély födele alá jutottak. A kastélyból elmentek *Széchenyi* István sírházhoz a temetőbe, de még csak ottan lett ám hadd el hadd. Beszorultak a temetőbe és addig nem mertek kimozdulni, míg több csendőr nem érkezett, mert bizony mindegyik nyulbőrös hős fél-tette az irháját. De még csak aztán lett furesza komédia! Hogy kijöttek a temetőből, rossz kannákat vittek előttük, és folyton doboltak. A csendőrök nem bírtak a tömeggel. Szuronytűzés nem riasztotta el a népet. Ily ékes zene mellett vonultak be a kastélykertbe; a nagy mulatság azonban mely a *czenki* vendéglőben volt tervezve, bizony meghiusult: senki se mert a kertből kimozdulni.

Igy kell tenni a jövő követválasztáskor is azzal, a ki nem lesz a *magyar néppárthoz való*.

Ilyen tisztelet mellett kell tovább bocsájtani, mert a ki nem lesz a nép embere, arra bizony nem adjuk semmi áron szavazatunkat.

Kiváló tisztelettel
Sebestyén György*)

KÖNYVES-POLC

Szent nyolcad az Oltáriszentség tiszteletére. Az Oltáriszentség nyolcnapi tisztelete szép imákkal. Kapható a „Magyar Néplap“ szerkesztőségében. Ára 1 darab 6 kr. — 10 darab 50 kr. — 25 darab 90 kr. — 50 darab 1 frt 70 kr. — 100 darab 3 frt. 500 db. 12 frt. — 1000 db. 20 frt.

Jelentés. A kegyelmes főpásztoraink által 1876-ban kiadott tanterv előírja, hogy a tanuló ifjuság az egyházi szertartásokban is rendszeres oktatásban részesíttessék. Ezen oktatás már az I. elemi osztályban kezdetét veszi, s fokozatosan bővülve halad tovább egészen a VI. osztályig úgy, hogy a IV. osztálytól kezdve már külön tankönyv nyomán kell történni. Ily tankönyvet volt szándékom a tanuló ifjuság kezébe adni, midőn pár év óta gyűjtött jegyzeteimet sajtó alá rendeztem s „Az egyházi szertartások tankönyve“ cím alatt főpásztori kegyes engedélyvel kiadtam.

*) Azt halljuk, hogy a soproni szabadkőműveseknek és handléknak annyira megtetszett a nagy-czenki fogadtatás, hogy legközelebbi alkalommal — amidőn a nemrendes agy gróf megint valamit bolondot beszél, — (amire kilátás van akármennyi) újra kirándulnak megalbumozni s a nagyvendéglőben táncolni.

Szerk.

A könyv kérdéseket, kifejtéseket és jegyzeteket tartalmaz. A kérdések (illetőleg feleletek) az alsóbb iskolákban megtanulandó anyagot tartalmazzák, melyekhez részint iskolai, részint házi olvasmányul, illetőleg kiegészítésül, járulnak a kifejtések és jegyzetek. Könyvem tehát nem „egy” osztály használatára, hanem oly beosztással van szerkesztve, hogy esetleg több osztálynak is elegendő tanulni-valót tartalmazzon, akár közös, akár külön tanteremben történik a tanítás.

A könyv terjedelme közel 5 iv, ára kötve s bérmentes küldéssel 30 kr. Nagyobb megrendelésnél külön egyezség.

Szerény munkámat legyen szabad m. t. kartársaim szíves figyelmébe s pártolásába ajánlanom.

Isten velünk! Vác, 1894. *Bucsek István*, theol. tanár, hitoktató.

„**Csikmegyei Füzetek.**” Ilyen címen egy nem nagy igényekkel fellépő, hanem annál érdekesebb és hasznosabb folyóirat indult meg Csik-Szeredában *Vitos Mózes* nyug. lelkész szerkesztésében és *Györgyjakab* Márton kiadásában mindazokra nézve, kik Csikmegyét alaposan megakarják ismerni. A mű célja: Csikmegyét, hazánk e legkeletibb, természeti kincsekkel gazdagon megáldott, kies vidékét történelmi, földrajzi, természetrajzi, néprajzi stb. szempontból minden irányban megismertetni. Az első füzet átlapozásából azon meggyőződést merítettük, hogy a mű, melynek kiállítása becsületére válik a kiadónak, teljesen meg fogja oldani feladatát. Melegen ajánljuk a megye szülőtteinek, a lelkészeknek, tanítóknak, csendőröknek, pénzügyőröknek, szóval mindazoknak figyelmébe, kik Csikmegye viszonyaival megismerkedni akarnak. A folyóirat havonkénti 2—3 ives füzetekben jelenik meg minden hó 1-én, ára egész évre: 2 frt 40 kr., egy füzeté 25 kr. Előfizethetni Csik-Szeredában Györgyjakab Mártonnál és minden hazai könyvkereskedőnél.

Sziria apostola. Szent Efrém élete. Kelet e kiváló szellemének rövid s érdekes életrajza ez a kis piros táblás füzetke, mely éppen oly alakban jelent meg lap szerkesztőségében rendelhető meg: Budapest Döbrentey-utca 18 sz., hol a fenti áron a Bold. Szűz lurdi jelenései című füzetke is kapható.

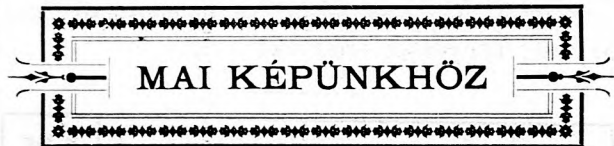
A magyar kormány valláspolitikai bogarai vagy a hit gyökerein rágódó fillozerák. A magyar nép számára írta *Fülöp István plébánoshelyettes.* Ára 5 kr. Kapható a szerzőnél Szigetvárott.

A magyar kormány egyházpolitikai bogarait: „az elkeresztelési rendelet”, „a polgári anyakönyvelést”, „a zsidó vallás egyenjogusítását”, „a vallás-szabadságot”, s „a polgári házasságot” ismerteti e füzetke. A kitűzött kérdéseket levél alakban tárgyalja a szerző, melyeket Márton gazda komájához irogat. A levelek nem mélységük, hanem népiességük által tűnnek ki. Sikerült a szerzőnek a nép gondolkodását és eszejárását eltálatálni. Bizonyítékai egyszerűek, világosak és sullyal bírók. Nagyon üdvös olvasmányul szolgál e füzetke a mai időkben. Méltó meleg ajánlásunkra!

A „**Legszentebb Rózsafüzér királynéja**” képes füzetet nagyon ajánljuk. A pápa Őszentsége már háromszor megáldotta. A Máriatisztelő magyarok nem nélkülözhetik. Ára egy évre 1 frt. Megrendelhető **Stampfel Gusztávnál**, Budapest VIII. Sándor-utca 22. sz.

Lurdi szent kilenced. A bold. Szűz lurdi jelenése. Lapunk 6-ik számában terjedelmesen megirtuk ama csodás jelenések történetét, melyek Lurdban 1858-ban mentek végbe. E dolgozat annyira megtetszett lapunk olvasóinak, hogy sokan fölkertek arra, hogy adnók ki külön kis könyvecskében hogy megőrizhetnék és többszörösen elővéve, olvashatnók. E kívánságot szívesen teljesítettük. Az üdvös dolgozathoz finom kis piros táblás könyvecskét csináltattunk, mely szerkesztőségünkben már kapható. Ára, — főleg nagyobb mennyiségben rendelve nagyon csekély. Egy darab 6 kr. 10 darab 50 kr. 25 darab 90 kr. 50 darab 1 frt 70 kr. 100 darab 3 frt. 500 darab 12 frt. 1000 darab 20 frt.

Minél több példányra történik megrendelés, annál olcsóbb a könyvecske. Azért nagyon ajánlatos, hogy egész községek álljanak össze s egy címen egyszerre tegyenek megrendelést, mert így, ha például ezer darabot rendelnek, egy darab már csak két krajcárba kerül.

A meggyilkolt francia köztársasági elnököt, Sadi-Carnot Ferenc Máriát ábrázolja képünk. Atyja Carnot Hippolit 1848-iki francia miniszter. 1837-ben született. Hivatása a mérnöki pályára vonzotta s hidépítő mérnökké képezte magát. A francia-német háború alatt közpályára lépett s az alsó-szajnai megye prefektusa, első tisztviselője lett. A fegyverszünet után képviselői mandátummal a nemzetgyűlés tagja lón. 1878-ban Freycinet a közmunkák minisztere államtitkárává maga mellé vette Carnot, ki Freycinet bukása után örökébe is lépett, később pedig a pénzügyi tárcát vette át, de csak rövid időre. Ekkor Grévy volt Franciaország elnöke. Grévy veje Wilson összetűzött Carnottal, ki Dreyfus bankártól szigorúan lehajtott 75 ezer frank bélyegilletéket. Ez összetűzés következtében Carnot lemondott Dauphin követte a miniszteri székben, ki a 75 ezer frankot a bankárnak visszaadta. Híreményen azonban ez esetnek, a közvélemény Carnot mellé állott s oly nagy botrány fejlődött ki, hogy Grévy elnök idő előtt kényszerült lemondani 1887-ben. S ekkor választották a köztársaság elnökévé Carnot.

Carnot éppen nem volt valami fényes tehetség. Magába zárkózott, hallgatag ember volt, kit csak a szerencse és tisztakezűsége emeltek. Az egyháznak nem valami nagy barátja volt és sok keserűség érte a francia katolikusokat az ő elnöksége alatt. Hire járt annak is, hogy meg se volt keresztelve, de katolikus módon halt meg. A betegágyánál megjelent lyoni érseket nagyon szívesen fogadta s az utolsó kenetet fölvette.

Carnot véres teste elég tanúság, mi lesz a társadalomból vallás nélkül.

Nyilttér.*)

Csallóközi basa.

Az ál-szabadelvűség rothadt melegágyából eddig csak bolond gombák kerültek elő, de a legutolsó napok eseményei bizonyítást tesznek arról is, hogy a bomladozó liberálisizmus legujabban a bolond gombák mellett még basákat is nevel, a kik még a bolond gombánál is bolondabb beszédekkel iparkodnak a józan magyar népet tévútra vezetni.

Biztos forrásból tudjuk, s ha kell számos tanuval is bizonyítjuk a következő eszeveszett, szabadelvű basáskodást.

Ollé Bencze, az alsó-csallóközi járás főszolgabírája június 29-re, délután 3 órára *büntetés terhe mellett* járásának összes községi előljáróit Duna-Szerdahelyre hívta egybe. Az összesereglett bírák előtt, a főntnevezett főszolgabíró, — legujabb kiadása csallóközi basa — elmondta elnöki beszédét, melyben pogány érzelmeit fitogtatta, s teljes basai méltósággal *megfenyegette a katolikus papságot!*

Ez az ujdonsült csallóközi basa erősen hangoztatta, hogy *a polgári házasság ellen ne merészeljen beszélni valaki, mert hát törvény, s a törvénynek engedelmeskedni kell.*

Ez a szabadelvű eszméktől megrészegedett állami komédiás, *fölszólította járásának bíráit, hogy csak jelentsek föl nála azt a papot, a ki a polgári házasság ellen merészel beszélni, s majd ő elbánik vele.**)*

Ez a liberálisizmus posványából kiemelkedő krampusz *már jóllakott a papokkal oly annyira, hogy többé hallani sem akar róluk.*

Csak rugdalódzék kénye-kedve szerint; üvöltson, mint a jégen táncoló számár, a katolikus papság meg nem ijed tőle, de még a katolikus valláshoz ragaszkodó, józan alsó-csallóközi nép sem remeg hitehagyott főszolgabírája, újsütetű basája előtt.

Azt azonban igen óhajtjuk tudni, hogy ez a basa kitől nyerte kineveztetési okmányát. A török szultán aligha küldte közénk, mert hiszen mi katolikusok Csallóközszigetét soha sem engedjük, és nem is engedjük a török szultán birtokába, azért Törökországból küldött basákat magunk közt meg nem tűrünk. De hiszen nem is török basával állunk itt szemben, hanem egy magyar basával, aki vagy önkényesen uralkodik, vagy a pogány erkölcsök mellett viaskodó magyar kormány megbízásából.

Ha a basáskodásra a minisztériumtól kapott megbízatást, fölszólítjuk Ollé Bencze urat, hogy nevezze meg nevén azt a miniszter urat, aki őt erre fölhatalmazta.

Hogy Ollé Bencze ur a liberális kormány szekerét huzza, az nem lep meg, mert tapasztaljuk, hogy ő is a nyájas zsidó tüntetők sorába lépett, s a magyar kormány erkölcstelen egyházpolitikája mellett akar hangulatot csinálni. *Katolikus főbíró letére Péter és Pál ünnepén hívta egybe járásának összes bíráit.* Tudjuk, miért tette ezt. *Péter és Pál napján volt a pozsonyi katolikus nagygyűlés is, s Ollé ur ezen gyűléstől akarta távol tartani az alsó-csallóközi járás előljáróit*

*) E rovatban közlöttekért a felelősség a beküldőt terheli.
Szerk.

**) Tudja mit basa ur, tessék mivelünk elbánni. Hisz mi hétről-hétre, számról-számra tá" adjuk azt a gyalázatos alkotást.
Szerk.

Sikerült neki, de biztosítom, hogy ha idézőlevelében birsággal nem fenyegetődzik, járásának bírói közül többben mentek volna a pozsonyi katolikus nagygyűlésre, mint a főbíró ur megyszerte ismeretes tündöklő bölcseségének meghallgatására.

A pozsonyi katolikus nagygyűlés Ollé Bencze s hozzá tartozói nélkül is igen fényesen sikerült, sőt a csallóközi basa távolmaradásának szivből örvendeztünk, mert dögleletes szabadelvű szavaival nem rontotta köztünk a levegőt.

Igen nagyot képzel maga felől Ollé Bencze ur, ha azt hiszi, hogy üvöltéseivel a megindult katolikus mozgalomnak utját állja. Ne erőlködjék, mert utóvégre megbetegszik, s a liberális had egy gyászvitézzel kevesebb katonát számlál. Őrizze kedves egészségét, melyre igen nagy szüksége van a liberális tábornak.

Ismerjük Ollé urnak vágyait, melyek nem terjednek meszszebb a pozsony-vármegyei *alispáni széknél*. Ezért akar rendkívüli érdemekre szert tenni, s azért őli ki kebleből a *hála* érzelmeit. Mert emlékezzék csak főbírói megválasztására, emlékezzék vissza, hogy volt ám idő, amidőn a kath. papok küszöbére eljárt szavazatokat koldulni. Vagy ha már oly rövid az emlékező tehetsége, hogy mindezt elfelejtette, talán emlékezik 1889-iki felbaári bucsura? Tudja-e Ollé ur, hogy ott a plébánián pohárköszöntőjében mit mondott? Én tudom. Nemde első sorban is kijelentette, hogy nem szónok? Azt minden kijelentése nélkül is tudtuk. Azután fölmagasztalta a kath. papságot, *erősen hangoztatta páratlan hazafiságát és igazi magyar vendégszeretetét*. Hát mire való volt ez a nyilatkozat? Vagy csak hizelgés akart lenni, hogy éhes gyomrát a jó plébános házában tele tömhesse? Akkor még nem papokkal lakott jól, csak papi vacsorákkal?

No de ez elmúlt. Ollé ur érzelmei azóta nagyot változtak s étvágya is megváltozott. Most már kedvesebb neki a zsidó barátság, mint a katolikus papoké, és a köser ételek után is rendkívüli étvágygyal ásitozik. Ki tehet róla? Gusztus dolga. Azt azonban jegyezze meg Ollé Bencze ur, hogy *a jövőben minden katolikus pap tudni fogja, hogy miként kell elbánni az Ollé-fajta emberekkel, ha akár szavazatért, akár ebédért a katolikus plébánián megjelennek.*

Különben is jogi tudományánál fogva minden vágya mellett is alig emelkedik az alispáni magaslatra, mert azt még a magas kormányról se merem föllenni, hogy egy embert, ki Magyarországon *a törvényhozás módját sem ismeri*, magasabb hivatalokkal tüntetne ki. Ollé Bencze ur előtt a polgári házasság már törvény. Hát azt nem tudja Ollé ur, hogy *Magyarországon a képviselőház, és főrendiház szavazatai nem alkotnak még törvényt?* Szabadelvű rugdalózásai között megfeledezett a királyi szentesítésről? Az utolsó libapásztor is tudja, hogy *királyi szentesítés nélkül nincs törvény e hazában*, Ollé ur azonban nem tudja. Még azon esetben is, ha a polgári házasság már szentesített törvény volna, és mint ilyen életbe volna léptetve, tudnia kellene Ollé Bencze urnak, hogy a katolikusok még akkor is küzdhetnének ellene, mert *minden törvény ellen szabad a törvényes korláton belül agitálni.*

Mi katolikusok küzdeni is fogunk törvényes eszközökkel, és nem erőszakkal; nem fogunk nyugodni míg egyházunk jogait biztosítva nem látjuk; lelki ismeretünk szabadságát, ha kell életünk árán fogjuk megvédeni. Nekünk győznünk kell! Mi győzni fogunk. De a győzelem után vallásunk bántalmazóival is le fogunk számolni. Ne gondolja Ollé Bencze ur, hogy akkor

mosolygó ábrázatát tekintetbe vesszük, és ismét elbarátok leszünk.

Az alsó-csallóközi járás népe is tudja, hogy mi az a liberálizmus; tudja a nép, hogy a jövőben papjaival egyetértve kell küzdenie, hogy szent vallását és vagyonát az avatlan, piszkos zsidó kezeiktől megmentsse. A duna-szerdahelyi kerület egész országban meg van bélyegezve, mivel az utolsó években a képviselő választások alkalmával egyik végtől a másikba kergettek. Antiszemita képviselő után választott zsidót, most utóljára kétszer egymás után kormánypárti képviselőt küldött a parlamentbe. Sokan azt hiszik, hogy ennek nép az oka; pedig nem úgy van. *Az alsó-csallóközi nép soha sem szerette a zsidót, és politikában is mindig az ellenzék pártján állott.* Az utolsó években rossz vezetői akadtak a népnek; mindenféle hamis ígéretekkel, szabadelvű hazugságokkal tévutra vezettek. Szóval visszaéltek a nép tudatlanságával s gonosz játékot űztek a híthű alsó-csallóközi választó polgárokkal.

De a komédiának már vége! A nép manapság másként gondolkodik. Valamint az egész országban, úgy Csallóközben is a nép papjaiban s értelmes, katolikus világi vezetőiben bizik. *A cégéres szájhősökre, a hazug liberálisokra többé nem fog hallgatni.* Katolikus urainknak és a papságnak gondja lesz rá, hogy a jövő választások alkalmával Ollé Benceze liberális hada vereséget szenvedjen. *Az alsó-csallóköziek a legközelebbi jövőben meg fogják mutatni az egész országnak, hogy ők még mindig katolikusok, kiknek sem polgári házasság, sem zsidó recepció nem kell.* Meg fogja látni Ollé Benceze ur, hogy a nép erősebb mozgalmat fog indítani mint a híres antiszemita választáskor, midőn még az asszonyok kezében is volt fegyver, seprő és meszelő alakjában.

Még egy szavunk van Ollé Benceze urhoz. Tudva levő dolog, hogy a törökök Mohamed vallását követik. Ugy látszik a csallóközi basa is megutálta a római katolikus vallást. *Ha tetszik elmehet az egyházból, legalább nem lesz belső ellenségünk.*

Igaz, hogy az elkeresztelési vitában kimondottuk, hogy *a pokolba passzszust nem adunk, de Ollé Benceze urnak, ha jelentkezni fog, kiadjuk a passzszust; elmehet vele a zsidó rabbihoz.* A polgári házasság behozatalával Dunaszerdahely Szalikái és Rebekái tárt karokkal fogadják. Vagy ugyanis ilyen szándékai vannak, s azért örül annyira az ördögi-polgári ágyasságnak?

Ennyit Csallóköz főbasájáról. Ha nem elég, tudunk más nótát is.

Vannak Csallóközben még ennél kisebb basák is: *katholikus nével cégérkedő hitetlen kolompások, a kik a népámitáshoz igen értenek.* Majd alkalomadtával ezeket is megsimogatjuk; lerántjuk róluk az álarcot, hogy tudja meg a magyar nép, kik a báránybőrbe bujt farkasok!

Bognár Gergely.

A szerkesztőség üzenetei

R. J. Császlócz. Irják meg a képviselőjüknök, hogy mivel a polgári házasság ellen szavazott, a jövő választáskor is támogatni fogják, ha néppártivá lesz, mert ezentul csak néppártit választanak. — V. S. Pápateszér. Örömmel olvassuk levelében, hogy

Pápateszér népe mily buzgó, jámbor, adakozó nép. Az Isten éltesse. Önök is nehezen várják ugy-e a választást, hogy képviselőjüket, Fenyvessy Ferencet kidobhassák? — Sz. J. Kis-Koszmály. Gy. J. fizetése most járt le. Minthogy azonban lapot egész évre rendelt, felévi fizetéssel tehát még tartozik. — D. K. Pusztá-Szőllős. Folyamodványát elküldheti az ön által megnevezett helyeken levő országos intézetek igazgatóságához. Előbb azonban kérjen fölvilágosítást azon intézetek igazgatóságától és csak az'an szerelje föl a folyamodványát. — B. Á. P. Angelicus (dr. Zafféry) még 1881 szeptemberben mondott le fumei igazgatóságáról, de a miniszter csak 1882. július hóban mentette fel a népszerű igazgatót. Távozásakor mint az „Egyetértés” 1882. július 5-diki száma írta, a város előkelő családjai diszvacsorát rendeztek tiszteletére és albummal tisztelték meg. Ugyanily kitüntetésben részesült tanártársai részéről is. — Cs. J. Hidaskürt. A piaristákhoz csak a VI. osztályból vesznek föl. — V. Z. Abony. Igaz, a nép éppen most van legjobban elfoglalva, mely körülmény nagyon megnehezíti a magyar néppárt részére az aláírások gyűjtését; midőn azonban az iverket kibocsátottuk, tartottunk tőle, hogy fölcsalják a képviselő házat s a választások készületlenül találunk. Ezért siettünk annyira a zászló kitűzésével. Miután azonban új választásoktól mostanában nem kell tartanunk, nem szükség nagy elfoglaltsága közepett zaklatni a közönséget. Ha az aláírási-iverket most elteszik s csak a nagy munkák után, szeptemberben veszik elő, az se lesz baj. Csak az lenne baj, ha ugy eltennék, hogy egészen megfelelkezzenék rólat — K. J. Horvátkov. Már elfogytak. — M. K. Chlebnice. A tó röpirat már nem jelenik meg. Eső utáni köpönyeg lenne. — J. P. Nagy-Tapolcsány. Visszairtuk 2 firtot reprezentált. — K. Gy. Ráczkeresztur. A reklamált példányokat elküldtük. Az ajándékokat póstára adjuk a napokban. — V. Á. Budapest. Sajnáljuk, hogy második levele se kelthetett bennünk jobb véleményét. Szavai szépek, de nem sokat érnek, mert nem követi. Ha Üdvözítőnk kívánja követni, akkor először is ne olvasson még pénzürt se nem katolikus újságot. Pedig lássa ön igen kap rajtok s mint az egyes ki-vagdalt s hozzánk beküldött közlemények igazolják, nagy előszere-rettel vadászatja bennük a papgyalázó hazugságokat. Hanem azért ugy-e jó katolikus? No ja, „jó katolikus!” Hisz ki nem az ma-nap? Ha nem zsidóval vezetettne magát félre, hanem a katolikus „Magyar Allamot” olvasná, akkor annak a hozzánk beküldött rágalomnak elejétől végig való hiteles, szolgabírói okirattal történt cáfolatát olvasta volna. Ámde a mai „jó katolikusok” nem annyira az igazságot keresik, mint a papságra irányuló rágalmakat. Hogy a zsidókat oly nagyon védelmébe veszi, az igazán szép dolog mert felebarátaink ők is, de hogy azért neheztel meg, mert bűneiket ostorozzuk s gázságaikat gázságnak nevezzük, az már nem szép dolog. Csak nevén a gyereket! Ez az igazság. — Ifj. Cs. M. Kecskemét. Megkaptuk. — Cs. A. Tárnok. Gratulálok az örömnaphoz! Köszönöm a szép figyelmet, de részt nem vehettem. — Pr. Á. Mária.Radna. Köszönöm a lekötelőző állandó figyelmet. A. S. nem forog semmi veszélyben, sőt már teljesen rendben is van. A Fehérmegyei Naplóról megindulásakor megemlékeztünk. Kikerülte becses figyelmét. — B. J. Madame. Nem huzták egyiket se. — J. J. Kaposvár. Cselédember szavazhat-e néppártira? Hogy ne, ha van joga? — S. J. Béna. Lurdi vizet nálunk nem kap. De Kaphat Stampfel Gusztávnál Budapest Sándor ulca 22. sz. — B. M. Somorja. Az egész hír hazugság. Kerestük az esperes urat a pozsonyi gyűlésen, de jobbnak látta otthon maradni. A megyegyűléseken rendszeren megjelenni. Persze azok fontosab-bak. Szomorú! — L. L. Lédec. Jelenleg nem tudunk megfelelő állást. Hol az irás arról a 20 firtól? — N. X. Agyagos. Nagyon igaza van. De azért ne csüggedjünk. Isten kicsinyek által szokta legnagyobb műveit végrehajtani. Tegye meg mindenki ami tőle telik, s Isten áldása nem marad el. Csávolszky katolikusnak született, de csak annyira katolikus, amennyire katolikus lap az Egyetértés. — Nagyölvéd. Köszönjük a cikket. A mutatóványok mennek. A hír jelentéktelen kis dolog.

Sakktalány.

B. L.-től.

	ol	ni	lon:	sza	a ke
ké	me				lás tan,
den	czol	da		Itt	ba reszt
gyer	szek	ki,		Hadd	nyil sa
Har	min	leng		vi	vi don,
azt	ros	fél		jen	meg resz
és	Hadd	ni		tet	lág té
vá	a	meg		gyöl	a ke jól
ve	lenn	lót!		gal,	zi gön
zász	rök	nak,		ber	min- Mely
S az	ti.	Fönn,		van	kell enr.
		ő	*Ki	den	

(Megfejtése a 30. számban.)

Felhívás és kérés a Szeplőtelen Szűz nevében.

A trappistarend „Szeplőtelen Fogantatás“ tiszteletére templomot kíván emelni. Az ott éppen most épülő zárda és árvaház annyira igénybe veszi minden anyagi erőnket, hogy ez idő szerint lehetetlen volna templomépítésre gondolni. De bizva Mária országnak közreműködésébe, a Szeplőtelen Szűz nevében teljes bizalommal fordulunk a jólelkűkhöz, akiknek segítségével reméljük az új templom alapköveit nemsokára letehetni.

Kérünk adományt a Szeplőtelen Szűz nevében a trappisták által Dalmáciában építendő Szeplőtelen fogantatás templomára!

Az adakozókért bűnbánó szerzetünk mindennap szent misét szolgál a Szűz Mária oltáránál Máriasternben. Aki pedig 50 forinttal vagy azonfelül járul a templomépítéshez, mint örökös alapító diszokmányon rendünk társtagjává vétetik fel és rendünk mindenemű jóságos cselekedeteinek és különösen imáinak és bűnbánati gyakorlatainak érdemében részesül.

Az adományokat kérjük e címre küldeni:

Aszfalg Domonkos apátnak Ó-Gradiska. Az adományok a „Legszentebb Rózsafüzér királynéja“ havi füzetben vagy a „Lourdes Naptárban“ fognak közöltetni.

Máriastern, jun. 24. 1894.

Domonkos, apát.

A mélt. apát kegyes parancsára fr. Angelikus, az apátság titkára.

A 26-ik számban közölt oszloprejtvény megfejtése:

N e d v
k á v é
G é z a
g á g á
b i r ó
p e t e
t e t ő
r i g ó
v a j k
p a r é
v á z a
d u d a
s á r a

Helyesen fejtették meg:

Józsa Erzsébet, Cödör Jónás, Mózner Ferenc, id. Ruzsinszky József, Garai Mátyás, Nerolits Vilma, Czör Fábrián, Szerencse Imre, Somogyi János, Roszipál Alajos, Höffer Róza, Kenyeres Benedek, Baráth Ferenc, Biró István, Reitinger Pál, Takács György, Miklós József.

Budapesti piac.

Hivatalos árak:

Buza	bánsági	uj	77-81	klg.	7 15	7 60
—	tiszavidéki	„	77-81	„	7 20	7 60
—	pestvidéki	„	77-81	„	7 15	7 60
—	fehérmezei	„	77-81	„	7 15	7 60
—	bácskai	„	77-81	„	7 25	7 65
Rozs	—	„	70-72	„	5 15	5 30
Árpa	takarmány	„	60-62	„	5 95	6 35
—	égetni való	„	62-64	„	—	—
—	sörfőzdei	„	64-66	„	—	—
Zab	—	ó	39-41	„	—	—
—	—	uj	39-41	„	6 70	7 05
Tengeri	bánsági	ó	75	„	—	—
—	másnemű	uj	73	„	4 75	4 80
Köles	—	ó	—	„	3 80	4 25

Lisztüzlet. Árak:

Sz.	0	1	2	3	4	5
frt	12.70	12.10	11.40	10.70	10.40	10 —
	6	7	8	F	G	korpa
	9 10	8.10	5.90	3 90	3 70	

100 kilonkint, összsúlyt tiszta súlynak értve.

Hüvelyesek és termények. Az elmúlt hé e a hüvelyesek forgalma igen csekély volt. Árak változatlanok. Bab, nagy fehér 5-5.25 frt, kis gömbölyű 5.25-5.50 frt, törpe 6.50-7 frt. — Borsó 8.50-9.50. — Lencse, 8-14 frt minőség szerint. Köles 4-4.25 Köleskása 8¹/₂-9¹/₂ frt. Kendermag 7-7¹/₂ frt. Mák, kék 30 frt, szürkemák 29 frt. Moharmag 8.50-8.75 frt 100 kilogrammonkint.

Élelmi cikkek. Tojás, első minőségű ládatojás 27.50-28.— frt 1440 darabot tartalmazó eredeti ládákban. Baromfi. Csirkék 90-1.30. fiatal csibék 60-90— kr., hizott kacskák 1.70-2. frt etetett kacskák 1.40 frt. Hizott libák 3.25-5.50, etetettek 2-2.50 frt páronkint. Borjuvásár. Eleven borjúk 34-36 kr., elsőrendű 40 kr. fogyasztási adó nélkül. Bárányok 3.50-6 frt páronkint.

Vetőmagvak. Lóhere 70-72 frt. Lucerna 55-65 frt. Muhar 7.75-8.20 frt. Tarlórépa 80-90 frt, hajdina 8-8.50 frt.

Zöldségüzlet. Pozsonyi petrezselyem 8-10 frt, komáromi petrezselyem 9-11 frt, pozsonyi sárga répa 5 frt, budapesti sárga répa 2-5 frt, vöröshagyma 5-6 frt, sárga makói hagyma 5-8 frt, foghagyma 30-40 frt, sárga burgonya 2.50-3 frt, rózsaburgonya 2.50-3 frt, patkóburgonya 6-8 frt, mind métermázsánkint. — új burgonya kilója 11-12 kr. — Zeller 1-7 frt, párhagyma 60 kr. 1 frt, fekete retek 1-2 frt, kalaráb 60 kr. 1 frt. fejes káposzta 8-10 frt, vörös káposzta 6-10 frt, csiperke-gomba (champignon) 1.50-3 frt, mind 100 darabonként. Kakukfű 100 cs. 40-60 kr.,

kapor 12 cs. 10 kr. torma 18—21 frt, metélőhagyma 15 cs. 10 kr. 100 darabonként. Karfiol darabja 10—20 kr., laboda 1 kosárral 50—80 kr., madárbegy 1 csomó 10—20 kr. Hajtatott idei termények: fejes saláta 100 darab 1—3 frt, sóska 1 cs. 10 kr., hónapos retek 6 cs. 10 kr., spárga 1 kiló 80 kr. 1 frt, zöld bab 1 kiló 1.50 kr. 2 frt, carota 4 cs. 10 kr., uborka 1 drb. 30—40 kraicár, fehér spárgatök 60 kr. 1 frt, kalaráb 1 drb 5—8 kr., új kel 1.50—2 frt.

Zsirneműek. *Disznósírban* csekély készletek mellett a hangulat szilárd emelkedő árakon. Az áremelkedés 1 forintot tesz ki métermázsánként. *Szalónában* élénk kereslet mutatkozik, amennyiben több oldalról érkeztek a vidék számára aratási célokra megrendelések, a sertés piac hangulata is szilárd. Áremelkedés szintén 1 forint a múlt árakhoz viszonyítva.

Kőbányai sertésvásár. Hizott sertés-árak: I. Magyar elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli súlyban) 42—42½ kr. — 2. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. súlyban) 42½—43 kr. 3. Fialtal nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) 44—45.— kr. 4. Fialtal közép (páronként 251—320 klgr. súlyban) 43.½—44 kr. 5. Fialtal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) 42½—43½ kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 klgron felüli súlyban) 42½—43 kr. — 7. Közép (páronként 220—280 klgr. súlyban) 43—43½ kr. 8. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő súlyban) 42—43 kr. III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260—320 klgron felüli súlyban) 43.—44 kr. 10. Közép (páronként 220—260 klgr. súlyban) 43—44 kr. 11. Könnyű (páronként 220 klgrig terjedő súlyban) 42—42½ kr.

HIRDETÉSEKET

lapunk számára kizárólag a
„MAGYAR NÉPLAP“
 kiadóhivatala (Budapest, I. ker., Döbrentey-
 utca 18. sz.) veszi föl.

Zala megyében, Alsó-Lendva járásban, **Belső-Sárd** községben egy **kétkerekű vízi-malom** lakóházzal és szántófölddel együtt, folyó hó 24-én, d. u. z órákor a többet ígérőnek három évi haszonbérben kiadatik.

A eséplési idényre
gépola,
kocsikenőcs,
zsákok,
ponyvák
 és egyéb gazdasági szükségelteti cikkek
SZÁVOSZT ALPHONS
 és 65 khr. udvari szállító
 mag kereskedése
 és
 gazdasági cikkek üzletében
BUDAPEST,
 V. k., Arany János-
 utca 11. 5—8
 szerezhetők be a
legjutányosabban.
 Árjegyzékek kivanata
 ingyen és bérmentve.

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron vannak és azonnal küldhetők: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási űrlapok,

finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírral és tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyetek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dícséretet arathat.

Tisztelettel

Budapest, 1894. április 12. (I., Döbrentey-utca 18.)

a „Szent Gellért“ könyvnyomda.